

N 918

Spiew pozegnany Konwentu „Polonia”
w Dorpacie.

Fr. R. Kreutzwaldt nlin.
Eesti NSV
Riiklik A. a.
Raamatukogu

Wydanie braci

Adama i Bolesława

Bonasewiców.

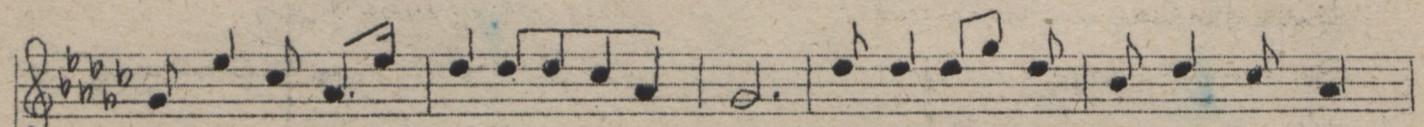
1914.

Spiew pożegnalny.

Napisany w 1837 roku dla konwentu „Polonia” w Dorpacie przez jego
członka s. p. Franciszka Bogatko.*

Bra - cia wob - ej kra - i - nie Oj - cry - sty w znieśmy spiew. Niech piosna na -

sza pły - nie i mło - dą bu - dzi konw. Sęz cię - siaj nie - ma we - la

Bu tra - ciu przy - ja - cie - la, Któ - ty przed dłu - gi, dłu - gi

* Album Academicum N: 3407.

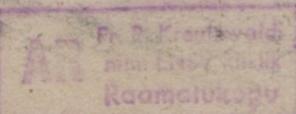
czas przebywał pośród nas.

1. Bracia, w obcej krainie
Ojczyzny wznieśmy śpiew!
Niech pieśń ta nasza płynie
J. młoda ludzi krew.
Śeer dzisiaj niena wesela,
Bo braciom przyjaciera,
Który przez długie, długie czas } bis
Przebywał pośród nas.

2. Śeer po coś prośne żale,
On zawsze żałobę swój
J. mu ojczyzny chwale
Paniecie krad i żnój;
On ujrzys lubę tamy
Cudzie kostki, gdzie był rochnią,
On ujrzys lubę, lubę kraju, } bis
Wszak to dla niego raj!

3. Długośmy z sobą byli,
Wiele przeżyli lat,
Razem myśmym się cieszyli
Razem płakali strat,
Dzis gdy się zegnać mamy,
Ty pieśń te, co ja śpiewamy,
Dzisiaj ostatni może raz } bis
Usłyszysz pośród nas.

4. Jeden więc kolejgo lubę,
Obaj szczęśliwy los
Strzeż od nieszczęścia zgubę
Oddałat kaiden cios;
Wieć jedzi i w każdej chwili
Pomij żesmy przebyli
I sobą tak długie, długie czas } bis
Te berat ci kaiden z nas.

24082

Inicjały Ig. Tepelnego. Współ. Instr.

